

gang til at nægte offentligheden adgang til rådets møder.

Hvorvidt en sag skal behandles for lukkede døre, må afgøres under hensyn til den enkelte sags beskaffenhed, men som eksempler på sager, der ofte skal behandles for lukkede døre, kan nævnes sager, hvis afgørelse forudsætter en bedømmelse af personlige forhold, sager om køb og salg af faste ejendomme, og sager om overslag og tilbud vedrørende bygningsarbejder og leverancer.

Bestemmelsen i *stk. 1, 3. pkt.*, skal bidrage til at sikre, at unødvendig dørlukning undgås. Ved at behandle selve dørlukningsspørgsmålet for lukkede døre vil det i mange tilfælde kunne afklares på forhånd, om sagens behandling overhovedet vil medføre fremdragelse af fortrolige forhold.

Bestemmelsen i § 11, 1. pkt., i den nugældende lov er udgået som overflødig, idet alle møder i menighedsrådet efter forslaget er offentlige, og idet der næppe ved den endelige behandling af de kirkelige kassers årlige budget og regnskab vil være forhold, som kan begrunde dørlukning.

Bestemmelsen i *stk. 2* er ny og er indsat for at sikre, at menighedsrådet altid har mulighed for at indkalde den nødvendige sagkundskab.

Menighedsrådets beslutning om adgang for den eller de ansatte til at overvære møder for lukkede døre kan træffes for det enkelte møde eller den enkelte sag, ligesom det forudsættes, at der kan gives de tilkaldte personer adgang til at udtale sig til oplysning af sager, der behandles for lukkede døre.

Det bemærkes, at menighedsrådet antages at have mulighed for at give ansatte eller andre særligt tilkaldte adgang til at udtale sig under offentlige møder i menighedsrådet med henblik på oplysningen af en sag, og bestemmelsen i *stk. 2* begrænser ikke denne adgang.

Til § 24

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer til § 12, stk. 1, i den nugældende lov.

Bestemmelsen i *stk. 2* er ny. Forslaget medfører ingen ændring i den nugældende retstilstand, idet muligheden for at placere et retligt ansvar efter reglerne i den nugældende menighedsrådslovs § 37 medfører, at det er nødvendigt at kunne konstatere, hvorledes det enkelte medlem har stemt. Skriftlig og hemmelig afstemning må derfor allerede i dag anses for at være ulovmedholdelig, og reglen er således alene en lovfæstelse af den nuværende retstilstand.

Bestemmelsen i *stk. 3* er ny, men er i overensstemmelse med de almindeligt gældende regler om beslutningsprocessen i kollegiale organer. Til gyldig

vedtagelse af et forslag i menighedsrådet kræves således kun, at halvdelen af rådets medlemmer er til stede, samt at flere har stemt for end imod forslaget, idet der ses bort fra blanke stemmer. Det bemærkes, at formandens stemme ikke har kvalificeret vægt i tilfælde af stemmelighed.

Bestemmelserne i *stk. 4 og stk. 5* svarer til § 12, stk. 2 og 3, i den nugældende lov med redaktionelle ændringer, idet bestemmelsen i § 12, stk. 2, 2. pkt., i den nugældende lov om et medlems pligt til at forlade mødelokalet i tilfælde af inhabilitet m.v. er forelået henført til en særskilt paragraf (§ 28).

Til § 25

Bestemmelsen svarer til § 16 i den nugældende lov.

I bestemmelsens *1. pkt.* er dog indsat en bestemmelse om, at tilførslen skal indeholde oplysninger om, hvorledes det enkelte medlem har stemt. Bestemmelsen er et supplement til reglen i forslaget § 24, stk. 2, og er således en understregning af, at det både under mødet og af den efterfølgende tilførsel til beslutningsprotokollen, der er tilsynsmyndighedernes væsentligste oplysningskilde, skal fremgå, hvorledes det enkelte medlem har stemt.

Bestemmelsen i *4. pkt.* er indsat med det formål at præcisere, at det medlem, der har fået sit særstandpunkt kort tilført beslutningsprotokollen, ved fremsendelsen til anden myndighed har mulighed for at uddybe sit særstandpunkt.

Til § 26

Bestemmelsen svarer til § 13 i den nugældende lov.

Der er dog i *stk. 1, 2. pkt.*, indsat en bestemmelse om, at det pågældende - eventuelt inhabile - medlem ikke er udelukket fra at deltage i forhandling og afstemning om sin inhabilitet. Reglen er i overensstemmelse med den hidtidige praksis.

Til § 27

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer til § 14, stk. 1, i den nugældende lov.

I *stk. 2-4* er indsat bestemmelser, hvorefter præsten i en række konkrete tilfælde fratages stemmeret. Det er i de pågældende sager fundet nødvendigt, at præsten ikke med sin stemme kan forrykke det flertal i menighedsrådet, der er fremgået af det seneste valg. Heroverfor står imidlertid, at præsten skal have adgang til at bidrage til beslutningsprocessen med råd og vejledning, hvilket kan ske gennem tale- og forslagsret i forbindelse med sagens behandling i